

ΔΙΑΘΗΚΑΙ

ΤΩΝ

ΑΕΙΜΝΗΣΤΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ

ΤΩΝ

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑΙ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΦΟΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΕΩΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1887

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐκδίδοντες τὰς διαθήκας τῶν ἀειμνήστων εὐεργετῶν τῶν Ἰωαννίνων, τῆς ἀπανταχοῦ τηλαυγοῦς ταύτης κεφαλῆς τῆς Ἠπείρου, νομίζομεν ὅτι ἐπιτελοῦμεν καθῆκον οὐ μόνον πρὸς τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν πατρίδα, ἣτις δέον νὰ γινώσκῃ αἰωνίως τὰ ὀνόματα καὶ τὰς ἀγαθοεργίας τῶν τιμαλφεστάτων τέκνων της. Ἡ ἱστορία ἡμῶν ἀπὸ πολλῶν ἤδη γενεῶν δὲν ἔχει ὁμολογουμένως νὰ ἐπιδείξῃ εὐγενεστέρους καὶ καρπιμωτέρους ἀγῶνας ἢ τοὺς φιλοτίμους μόχθους τῶν πατέρων ἐκείνων, οἵτινες ἐμπεφορημένοι ἐνθέου ἔρωτος πρὸς τὴν γενέθλιον αὐτῶν ἐστίαν καὶ ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ἐν ξένη γῆ κατατρυχόμενοι ἠδυνήθησαν νὰ συγκομίσωσιν ἐντίμους καρποὺς ἵνα παραδώσωσιν ἡμῖν αὐτοὺς ὡς ἐφόδια πρὸς τὴν χριστιανικὴν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν σωτηρίαν. Ἐστω ἀθάνατος καὶ εὐλογημένη ἡ σεπτὴ μνήμη τῶν φιλοστόργων τούτων γονέων, εἰς τὴν ἀρετὴν τῶν ὁποίων ὀφείλομεν τὸ φῶς τῆς γνώσεως καὶ τὴν παρηγορίαν, τὸν σπόρον τοῦ εὐγενοῦς ἀνθρωπισμοῦ καὶ τῶν χρηστῶν ἐλπίδων ἐν τῷ μέλλοντι!

Δημοσιεύομεν ὧδε τὰς ἱερὰς αὐτῶν ἐντολάς χωρὶς νὰ ἀναγράψωμεν ἄλλο τι περὶ τοῦ βίου των, διότι τίς ἀγνοεῖ, ὅτι οἱ πλείστοι τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἔζησαν ἀφανῶς καὶ ἐν χριστιανικῇ ταπεινοφροσύνῃ ἵνα ἀποθάνωσιν ὡς στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ καὶ ὡς ἄφωνοι μάρτυρες τοῦ κηρύγματός Του; Ἐπειτα τίς ἡ χρεῖα λόγων καὶ ἱστορικῶν ἀπομνημονευμάτων εἰς τοὺς εὐεργέτας τούτους, ὧν ἡ μὲν ζωὴ ὑπῆρξεν ἐμπράκτως τε καὶ κατὰ διάνοιαν διηνεκῆς καὶ ἐνθερμος ἀφοσίωσις εἰς τὴν πατρίδα, ὁ δὲ θάνατος ἐφάνη ὡς λαμπρὰ ἀποκάλυψις ψυχικῶν προτερημάτων ἀξίων αἰωνίας λατρείας καὶ μακαριότητος; Αἱ διαθήκαι αὐτῶν εἶνε ἀληθῶς τὸ καθαρῶτατον κάτοπτρον τοῦ βίου των καὶ τὸ εὐγλωττότατον ἐγκώμιον τῆς ἀρετῆς των. Μία καὶ ἡ αὐτὴ ψυχὴ διαπνέει αὐτὰς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ἡ πνοὴ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης, τοῦ θερμοῦ ζήλου πρὸς τὰ καλὰ καὶ τῆς πατρικῆς φιλοστοργίας. Οὐδὲν ἀναγράφεται ἐν αὐταῖς περὶ τῶν ἀνεκδιηγῆτων

πικριῶν καὶ ταλαιπωριῶν, δι' ὧν οἱ εὐσεβεῖς ἐκεῖνοι πατέρες ἠδηνήθησαν νὰ συλλέξωσι τοσοῦτους καρπούς ἵνα θρέψωσι καὶ ἐξευγενίσωσι τὰ τέκνα τῆς πατρίδος, ἵνα σώσωσι τὰ ὄρφανὰ καὶ τοὺς πτωχοὺς ἀπὸ τῆς δυστυχίας καὶ ἵνα χορηγήσωσι τὰ πρὸς νοσηλείαν καὶ θεραπείαν τῶν ἀσθενούντων. Πάντες ὑπέστησαν μαρτυρικῶς τὰ δεινὰ τῆς ἐξορίας, κατεπάλαισαν τὴν πενίαν καὶ τὴν ἄλλην κακοδαιμονίαν χωρὶς νὰ ρήξωσιν ποτε φωνὴν ἐπιδείξεως ἢ ἀγανακτήσεως καὶ κατεφρόνησαν μαρτυρικῶς τῶν κινδύνων μόνον ἵνα ἀνακουφίσωσιν ἡμᾶς ἀπὸ τῶν κακώσεων σκληρᾶς τύχης καὶ ἀπὸ τοῦ βάρους μακραίωνος ὀρφανίας. Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἄλλαι πόλεις καὶ ἄλλοι λαοὶ ἔχουσι νὰ ἐπιδείξωσι πλουσιωτέρους εὐεργέτας, ἔργα καὶ ἰδρύματα αὐτῶν μεγαλοπρεπέστερα, καρπούς πολὺ δαψιλεστέρους καὶ γονιμωτέρους ἴσως, ἀλλ' ἡ αἰωνία ὑπεροχὴ τῶν ἀειμνήστων ἡμῶν πατέρων ἔγκειται ὁμολογουμένως ἐν τῇ βαθύτητι τῆς ἀγνῆς προαιρέσεως καὶ τοῦ φρονήματος, ἐν τῇ θαυμαστῇ καρτερίᾳ τῶν πόνων καὶ τῶν κακοπαθειῶν καὶ ἐν τῇ ἐνθουσιώδει πίστει εἰς τὴν ἀγιότητα τοῦ σκοποῦ. Διὰ τοῦτο αἱ διαθῆκαι αὐτῶν δὲν εἶνε μόνον τεκμήρια τῆς ψυχικῆς εὐγενείας καὶ καλοκάγαθίας των, ἐφ' αἷς ὀφείλομεν αὐτοῖς αἰωνίαν εὐγνωμοσύνην, ἀλλὰ καὶ μνημεῖα μαρτυροῦντα τὴν ἀπαράμιλλον ἐγκράτειαν αὐτῶν καὶ αὐταπάρνησιν. Εἶθε νὰ χρησιμεύσωσιν αὐταὶ εἰς πᾶσαν γενεάν ὡς κέντρα καὶ παραδείγματα πατρικῶν ἀρετῶν, δι' ὧν μόνον εἶνε ἐφικτὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς εὐημερίας καὶ τοῦ ὑγιοῦς πολιτισμοῦ.

Αἱ διαθῆκαι αὐταὶ ἐκδίδονται ἀκριβῶς ὡς εὐρέθησαν συντεταγμέναι ἄνευ γραμματικῶν διορθώσεων. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἄλλα ἀρχαῖα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐλέη κληροδοτηθέντα εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννιτῶν εἴτε διὰ διαθηκῶν, αἵτινες ἀπώλοντο, εἴτε ἄνευ τοιούτων. Παρελείφθη μόνον ἐνταῦθα ἡ διαθήκη τῶν κορυφαίων τῆς Ἡπείρου εὐεργετῶν, τῶν ἀοιδίμων ἀδελφῶν Ζωσιμᾶ, διότι αὕτη ὑπάρχει πρὸ πολλοῦ ἤδη ἐκδεδομένη ἐν ἰδίῳ τεύχει ἑλληνιστὶ καὶ ῥωσιστῖ.

XXXI

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΧΡΙΣΤ. ΤΣΟΥΡΕΠΑΚΑ

(Ἀντίγραφον ἐξ ἀντιγράφου ἐπισήμου).

Κωσ. Μητροπολ.
Ἰωαννίνων
Ἀριθ. 454.

Ο ἸΩΑΝΝΙΝΩΝ ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ ἐπικυροῖ τὴν

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ἀκούων καθ' ἐκάστην τοῦ ἱερ. Εὐαγγελίου λέγοντος « Γρηγορείτε καὶ προσεύχεσθε ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν εἰς τὴν ὁποίαν ὁ θάνατος ἔρχεται » οὕτω καὶ ὁ ὑποφαινόμενος δούλος τοῦ Θεοῦ Γεώργιος Χριστ. Τσουρεπάκας Ἰωαννίτης, σώας ἔχων τὰς φρένας μου καὶ τὸν νοῦν μου ὑγιᾶ καὶ ἀνεπιθόλωτον, ποιῶ τὴν παροῦσαν μου αὐτοπρόαιρετον καὶ ἀπαράβιαστον πρώτην καὶ μόνην διαθήκην μου. Καὶ πρῶτον μὲν συγχωρῶ ὅλους τοὺς ἀδελφούς μου χριστιανούς καὶ ζητῶ παρ' αὐτῶν αὐτὴν ταύτην τὴν συγχώρησιν, καὶ Β^{ον} διατάσσω τὰ τῆς περιουσίας μου ὡς ἐξῆς συνίσταται. Λίρας ὀθωμ. χρυσᾶς 1300 ἔται χιλίας τριακοσίας, τὰς ὁποίας ἔγω κατατεθειμένας εἰς καπιτάλι εἰς τὸ συνεταιρικὸν Κατάστημα, τὸ ὅποιον ἔγω μετὰ τοῦ κυρ. Ἀναγνώστου Παππᾶ Δημητρίου ἀπὸ χωρίου Λιγοψάν, καθὼς καὶ τὰ ἐξῆς ἐπιπλα καὶ βανταλίκια: 1 ἐν ὠρολόγιον· 20 ὀκάδ. γάλκωμα εἰς διάφορα ἀγγεῖα· 1 ἐν στρῶμα ὄψινον· 2 παπλώματα· 10 ἤτοι δέκα μαξιλάρες· 3 τρεῖς γιάμπολες καὶ ὄχι ἄλλο τι εἰμὴ τὰ ἄπερ φορῶ φορέματά μου. Ἐπειδὴ

καὶ τὰ κτήματα ἅπερ εἶχον, τὸ ἥμισυ ἐκ τοῦ γανίου, κειμένου εἰς τὴν ἀγορὰν Καμάρες ὑπ' ἀριθ. παρὰ τὴν ὁδὸν τῆς ἀγιωτάτης Μητροπόλεως, ὁμοῦ μὲ τὰ ἔξω ἥμισυ ἐργαστήρια καὶ μὲ τὸ ἔσωθεν ἥμισυ κρασοπωλεῖον, ἐπειδὴ καὶ τὸ ἄλλο ἥμισυ εἶνε κτῆμα τῶν Κ^{ων} Ἀναγνώστου Παππα Δημητρίου ἀπὸ χωρίον Λιγοψάν καὶ Σπυρίδωνος Ἀλεξίου ἀπὸ χωρίον Κριτζούνισταν, αὐτὸ λέγω τὸ κτῆμα πρὸ ἐνὸς χρόνου, ἐπειδὴ καὶ ἡμην χρεώστης εἰς τὰ κοινὰ ἐλέη τῆς πόλεώς μας καὶ διὰ νὰ μὴ μείνη εἰς βάρος τῆς ψυχῆς μου, ἐσυμφώνησα μετὰ τῶν Κ^{ων} ἐπιτρόπων τῶν ἐλεῶν καὶ τὸ ἀφιέρωσα εἰς τὰ κοινὰ ἐλέη, δηλαδή τὸ ἕκαμον βάκφι, μὲ τὴν συμφωνίαν ὅσον ἐγὼ ζῶ νὰ τὸ ἔχω ὑπὸ τὴν κατοχὴν μου καὶ νὰ νέμωμαι τοὺς καρποὺς αὐτοῦ· μετὰ δὲ τὴν ἀποβίωσίν μου νὰ μείνη ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς συζύγου μου Ἀγγελικῆς θυγατρὸς Βασιλείου Μπασκαβάνη ἀπὸ χωρίον Φραγγάδαις, ἢ ὅποια νὰ τὸ ἐξουσιάζη, νὰ λαμβάνη τὰ ἐτήσια ἐνοίκια καὶ ἀπὸ αὐτὰ α^{ον} νὰ ἐπισκευάζη αὐτό, ὅταν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, νὰ δίδῃ ἐτησίως εἰς τὸ χωρίον Δραμεσιούς λιρ. ὀθωμ. 12 δώδεκα, αἱ μὲν δέκα διὰ μισθὸν ἐνὸς διδασκάλου τῆς ἐκεῖ Σχολῆς, αἱ δὲ δύο διὰ βιβλία τῶν μαθητῶν νὰ δίδῃ ἐτησίως καὶ λιρ. ὀθωμ. 15 διὰ προικεῖον ἐνὸς πτωχοῦ κορασίου ἐκ τῆς συγγενείας μου· ἐν περιπτώσει δὲ καὶ δὲν ὑπάρχει συγγενικόν μου, τότε νὰ τὰς δίδῃ εἰς ξένον πτωχὸν κοράσιον ὅθεν ἐγκρίνη· νὰ ἐκτελῇ ἐτησίως καὶ ἀπὸ μίαν ἀρχιερ. λειτουργίαν τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ τὸν ἅγιον Γεώργιον εἰς τὸν ναὸν τῆς ἀγίας Μαρίνης· τὰ δὲ περισσεύματα νὰ τὰ βαστᾷ ἢ ἰδίᾳ ἐφ' ὄρου ζωῆς τῆς διὰ τὰ ἀναγκαῖα ἔξοδά τῆς. Μετὰ δὲ τὴν ἀποβίωσίν τῆς τὸ εἰρημένον κτῆμα νὰ μείνη ὑπὸ τὴν κατοχὴν κτῆμα τῶν ἐλεῶν, καὶ οἱ κατὰ καιρὸν ἐπίτροποι αὐτῶν νὰ ἐκτελοῦν αἰωνίως καὶ ἀπαρασάλευτα τὰς ἀνωτέρω διατάξεις μου. Τὴν δὲ πατρικὴν μου οἰκίαν, κειμένην εἰς Καλί-τσεσμέ ὑπ' ἀριθ. πρὸ καιροῦ τὴν ἔδωκα προικεῖον τῆς ἀνεψιάς μου Μαρίνης, θυγατρὸς τοῦ μακαρίτου ἀδελφοῦ μου Μιχαήλ· ὅσα δὲ ἐπιπλα καὶ βανταλίγια παντὸς εἶδους ἀπὸ τῶν τιμαλφεστάτων μέχρι τῶν ἐλαχίστων ὁποῦ

εὐρίσκονται ἐντὸς τῆς οἰκίας ὅπου κατοικοῦμεν, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω σημειωθέντων ἰδικῶν μου, ὅλα εἶνε πράγματα καὶ ἀποκτήματα τῆς ῥηθείσης συζύγου μου, ἀγορασμένα παρ' αὐτῆς μὲ χρήματά της καὶ ἐγὼ εἰς αὐτὰ καμμίαν ἐνοχλήν δὲν ἔχω. Ὅθεν ἄλλην περιουσίαν δὲν ἔχω ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω σημειωθέντων χιλίων τριακοσίων ὀθωμ. λιρῶν ἄρ. 1300 καὶ τῶν πολλὰ ὀλίγων ἐπίπλων καὶ βανταλικίων, καὶ οὐχὶ ἄλλων εἰμὴ τὰ ἄπερ φορῶ φορέματά μου, εἰς τὴν ὁποίαν περιουσίαν μου ἀποκαθιστῶ ἐπιτρόπους μου πληρεξουσίου τὴν σύζυγόν μου Ἀγγελικὴν Βασιλείου Μπασκαβάνη ἀπὸ χωρ. Φραγκάδαις τοῦ Ζαγορίου καὶ τὸν κύριον Ἀναγνώστην Παππᾶ Δημητρίου ἀπὸ χωρίον Λιγοφάν, οἱ ὅποιοι ἅμα τῇ ἀποβιώσει μου θέλουν τὴν παραλάβωσιν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν των, καὶ ἐξ αὐτῆς πρῶτον θέλουν ἐκποιήσει ὅλον τὸ πρᾶγμα τοῦ συνεταιρικοῦ μου καταστήματος, νὰ συνάξουν τὰ καθυστερούμενα καὶ νὰ ἐκτελέσουν τὰς ἐξῆς διατάξεις μου· α^{ον} νὰ ἐκτελέσουν ὅλα τὰ ψυχικά μου μνημόσυνα ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ταφῆς μου ἄχρι τῆς ἀνακομιδῆς μου ὡς ἡ τάξις τῆς πόλειώς μας συνειθίζει· β^{ον} νὰ δώσουν εἰς τὴν Α. Σεβασμιότητα τὸν ἅγιον Ἰωαννίνων λιρ. ὀθωμ. 5 πέντε διὰ μίαν παρρησίαν καὶ νὰ μνημοεύη τὸ ὄνομά μου εἰς τὰς θείας ἱερουργίας· γ^{ον} νὰ δώσουν εἰς τὴν ἀνεψιάν μου Βασιλικὴν Π. Τσεργιάννη πρὸς ὑπανδρίαν τῶν κορασίων τῆς λιρ. ὀθωμ. 75 ἑβδομήκοντα πέντε διὰ μίαν καὶ μόνην φορὰν· δ^{ον} νὰ δώσουν εἰς τὴν Μαρίαν Π. Τσεργιάννη λιρ. ὀθωμ. 25 εἰκοσι πέντε διὰ μίαν καὶ μόνην φορὰν ἕνεκα τοῦ συγχωρεῖν με· ε^{ον} νὰ δώσουν εἰς τὴν Μαρίαν θυγ. τοῦ μακαρίτου ἀδελφοῦ μου Μιχαήλ Τσουρεπάκα λιρ. ὀθωμ. 75 ἑβδομήκοντα πέντε διὰ μίαν καὶ μόνην φορὰν· ζ^{ον} νὰ δώσουν—εἰς τὴν Ἑλένην θυγ. τοῦ μακαρίτου ἀδελφοῦ μου Μιχαήλ Τσουρεπάκα λιρ. ὀθωμ. 100 ἑκατὸν πρὸς ὑπανδρίαν τῶν κορασίων τῆς διὰ μίαν καὶ μόνην φορὰν· η^{ον} νὰ δώσουν εἰς τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς μου Ἑλένης Χριστ. Τσουρεπάκα λιρ. ὀθωμ. 100 ἑκατὸν διὰ μίαν καὶ μόνην φορὰν ἕνεκα τοῦ συγχωρεῖν με· θ^{ον} νὰ δώσουν εἰς τὰ τέκνα τῆς ἀνεψιάς μου Γίτσας θυγατρὸς

Κωνσταντίνου Βασίλειον, Γεώργιον καὶ Καλλιόπην λιρ. ὀθωμ. 75 ἑβδομήντα πέντε διὰ μίαν καὶ μόνην φορὰν· ἰ^{ον} νὰ δώσουν εἰς τὴν ἀνεψιάν μου Ῥούσιων θυγατέρα Μιχαήλ Σιαραφίγγα λιρ. ὀθωμ. 15 δεκαπέντε διὰ μίαν καὶ μόνην φορὰν· λ^{ον} νὰ δώσουν εἰς τοὺς ἐφόρους τῆς σχολῆς τοῦ χωρίου Λιγοψᾶς λιρ. ὀθωμ. 20 εἴκοσι διὰ μισθὸν τοῦ ἐκεῖ διδασκάλου διὰ μίαν καὶ μόνην φορὰν· μ^{ον} νὰ λάβῃ ἡ σύζυγός μου Ἀγγελικὴ λιρ. ὀθωμ. ἄρ. 300 τριακοσίας ὅπου τῇ χρεωστῶ ἀπὸ τὸ προικεῖόν της καὶ ἀπὸ ἄλλα χρήματα πατρικά της ὅπου παρ' αὐτῆς ἔλαβον Τὰ δὲ περισσεύματα αὐτῶν νὰ κατατεθῶσιν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Τραπεζῇ καὶ νὰ ἀνακεφαλαιοῦνται διὰ 10 δέκα ὀλόκληρα ἔτη, καὶ μετὰ τὰ δέκα ἔτη ὁ τόκος αὐτοῦ τοῦ ποσοῦ νὰ ἐμβαίνη εἰς χεῖρας τῶν ἐπιτρόπων τῶν ἐλεῶν καὶ νὰ χρησιμεύῃ ὁ ἐτήσιος αὐτὸς τόκος εἰς ὑπανδρείαν τεσσάρων πτωχῶν κορασιῶν, προτιμωμένων πάντοτε ἐκ τῶν συγγενῶν μου· ἂν ὅμως καὶ δὲν ὑπάρχῃ συγγενικόν μου, τότε οἱ κύριοι ἐπίτροποι θέλουν τὰ δώσει καὶ εἰς ξένα. Αὕτη εἶνε ἡ αὐτοπροχίρετος καὶ ἀπαραβίαστος πρώτη καὶ μόνη διάθήκῃ μου· ὅστις τῶν συγγενῶν μου ἢ καὶ ξένος ἤθελεν ἐπιχειρισθῆ νὰ διασειῇ αὐτήν, νὰ ἔγῃ τὸ αἰώνιον ἀνάθεμα καὶ λόγον ἀποδώσῃ κτλ.

1878 ἑβδομήκοντα ὀκτῶ Ἰουνίου 4 Ἰωάννινα.

(ὕπογρ.) ΓΟΥΣΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΤΣΕΡΕΠΛΑΚΑ βεβαίονω.
ΖΩΗΣ Ἱερεὺς ἐφημέριος Μητροπόλεως μαρτυρῶ.
ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΟΥ ΒΑΤΑΛΟΥΚΑΣ.
ΚΩΣΤΑΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ μαρτυρῶ.
ΣΤΕΦΑΝΟΣ Π. ΓΚΟΥΤΣΗΣ μαρτυρῶ.
ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΟΚΑΝΕΛΗΣ μαρτυρῶ.

(Τ. Σ.) Παρουῶσαν καὶ τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν.

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον
τῇ 8 Μαρτίου 1880 Ἰωάννινα

(Τ. Σ.) Ὁ Γραμ. Α. ΧΑΡΙΣΙΑΔΗΣ.